

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag til § 1

forkastedes med 97 Stemmer mod 12.

Lovforslagets §§ 1 og 2

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Handel med samt Tilvirkning og Besiddelse af Vaaben m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3601; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2925).

Sagen sattes til Forhandling.

Gerhard Nielsen: Om Nødvendigheden af at øve Kontrol med Fremstillingen af Vaaben og med Borgernes Ret til at besidde saadanne er der sikkert ingen Uenighed i Rigsdagen. Vi kan begribeligvis ikke have, at Folk gaar og plaffer hinanden ned paa Gaden. Det er klart, at man fra Statens Side maa træffe Sikkerhedsforanstaltninger til at forhindre noget saadant. Dette er da ogsaa for længst erkendt, og vi har i mange Aar haft Lovbestemmelser og ministerielle Bekendtgørelser om disse Forhold. Nu kommer det nye til, at man fra Folkeforbundets Side søger at skabe ensartede Regler om adskillige af de Forhold, der behandles i det foreliggende Lovforslag, og vi har jo for ikke ret længe siden haft til Behandling her i Tinget en Konvention, der er fremgaaet af internationalt Samarbejde, og som tilsigter at skabe nogenlunde ensartede Regler i de forskellige Lande. Der blev ganske vist under Behandlingen af denne Konvention her i Tinget fremsat nogle Betænkeligheder overfor visse Bestemmelser, men jeg har den Opfattelse, at den fortsatte Forhandling i det paagældende Udvalg nok vil resultere i en Indstilling om, at Danmark indtræder i Rækken af de Lande, der ratificerer denne Konvention. Men foruden saadanne Bestemmelser er det jo ogsaa nødvendigt at have Bestemmelser for det enkelte Land, det er ogsaa nødvendigt for Danmark at have saadanne. Det forrige Ministerium søgte at gennemføre et Lovforslag, hvori man samlede

de Bestemmelser, der findes i gældende Love og visse ministerielle Bekendtgørelser. Dette Lovforslag blev ikke gennemført i Rigsdagen; det blev gennemført i Landstinget, hvor der blev foretaget nogle enkelte Ændringer i det, og det blev underkastet en første Behandling her i Folketinget og henvist til Udvalg, men det lykkedes ikke at faa det gjort helt færdigt.

Hvis man nu sammenligner de to Lovforslag: den daværende Justitsminister Rytters, der blev forelagt i Landstinget den 7. December 1928, og den nuværende højtærede Ministers, der er forelagt her i Tinget den 3. December, ser man, at de samme Principper er ledende i begge Lovforslag. De tilsigter begge, at der fra Staten udøves en nøje Kontrol med Tilvirkning af Vaaben, en nøje Kontrol med Handel med Vaaben og en Kontrol med Besiddelsen af Vaaben. I begge Lovforslag gives der Ministeren en meget udstrakt Myndighed til at udføre i Praksis de Bestemmelser, Lovforslaget indeholder. Der er i Lovforslagene nogle Afvigelser vedrørende Udstrækningen af Forbudet eller rettere sagt Undtagelser fra Forbudene, og desuden er der i det foreliggende Lovforslag indsat nogle nye Paragraffer, 7 og 8, som er indkommet i Henhold til den før omtalte Konvention, og som dækker de Forpligtelser, Danmark skulde indgaa paa, for saa vidt denne Konvention ratificeres. Endvidere er der en ny § 10, som jeg senere skal sige et Par Ord om.

Under Forelæggelsen af Lovforslaget fremsatte den højtærede Minister en Redegørelse for de enkelte Paragraffer i Lovforslaget, og jeg kan derfor indskrænke mig til at omtale nogle enkelte af Bestemmelserne.

Der fandtes i Hr. Rytters Lovforslags § 3 en Bestemmelse om, at Justitsministeren havde Pligt til at fastsætte Regler for Anmeldelse fra saadanne Borgere, som er i Besiddelse eller kommer i Besiddelse af Vaaben. Dette Forslag blev noget ændret i Landstinget, idet Partierne der endes om en anden Affattelse, saaledes at der ikke var denne Pligt for Ministeren, men han fik en *Bemyndigelse* til at gøre det. Jeg maa tilstaa, at jeg synes egentlig bedre om den Form, Hr. Rytters Forslag havde, og jeg maa udtale, at for saa vidt det ikke ændres, hvad der maaske ikke bliver Tilfældet, vil jeg haabe, at den nuværende Minister, saa snart Lovforslaget er gennemført, vil gøre Brug af sin i denne Paragraf givne Bemyndigelse til straks at kræve, at der skal ske Anmeldelse til Ministeriet om, hvem der har saadanne Vaaben, og hvor